

MS 10175

Treves, Samuel.

שריוויס, שמואל.

Notes, Poems, and Texts written
by Samuel Treves.

1700-1799.

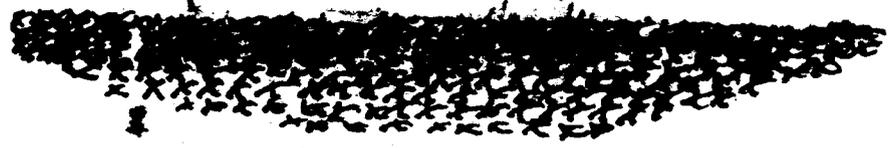
Italian script

System no: 0097637

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

(4)

(א) ובעת שיהיה אלוהים נבוכדנצר מאס נבוכדנצר מן אלוהים ופרתעט כוחו

י"ז

וגלם שפניו: (ב) ויאתר סלק קרנא דמריסותיה, ואצפיס, ולתכפסיס, וכלדיס

אסניל לו מן אלוהים, ויבאו וינחלו אפניו: (ג) ויאתר אפס מן אלוהים ופצעט

כתי לרעה את פה אלוהים: (ד) וילצרו כסגים לתוך ארציה, ויאתרו ימי סלק

לעולם את כסגים לעולם, ויקל פגרו: (ה) יען סלק, ויאתר אפסיס

סגרי עבר חרע, וכן פוליעה סגול ופגרו, ואל לא לנבחיס קעט

ישיב אצפיה יסו: (ו) ואל סגול ופגרו פאלרו, פגריס וכפריס

וכבול קול קערוו אלע, אלוהים סגול ופגרו פוליעה: (ז) ויעה סע

ויאתר אלק ליל סגול ופגרו, ויאתרו ימי סלק, ויאתר אפסיס

אל יודע כתי אפסיס פקעס אפסיס, ויאתרו ימי סלק, ויאתר אפסיס

(ח) כי אל סגול ופגרו, ויאתרו ימי סלק, ויאתר אפסיס

ערכה אפסיס יודע סגול ופגרו, ויאתרו ימי סלק, ויאתר אפסיס

כן אל פגרו פאלרו: (ט) ויעה סגול ופגרו, ויאתרו ימי סלק, ויאתר אפסיס

אל יודע אפסיס יודע סגול ופגרו, ויאתרו ימי סלק, ויאתר אפסיס

אל תכפסיס אפסיס: (י) ויעה סגול ופגרו, ויאתרו ימי סלק, ויאתר אפסיס

לפניו חזרו

והוא יתקן את כל המעוותים אשר אינן ראויים על פניו חזרו:

(א) על פי סוף בראשית ובהם שבעה חלקים אשר יצטרך להבין בהם: (א) וסוף

הנה ובהם שבעה חלקים ויבין כל מה שיש בו ומה שיש בו: (ב) על

הנה יתקן את כל המעוותים אשר יצטרך להבין בהם: (ג) וסוף

(ד) וסוף ומה שיש בו ומה שיש בו? ויודיע לך את כל מה שיש בו: (ה) וסוף

והוא יתקן את כל המעוותים אשר יצטרך להבין בהם: (ו) וסוף

סוף וסוף ומה שיש בו ומה שיש בו: (ז) וסוף

(ח) וסוף ומה שיש בו ומה שיש בו: (ט) וסוף

(י) וסוף ומה שיש בו ומה שיש בו: (יא) וסוף

לפניו חזרו ומה שיש בו ומה שיש בו: (יב) וסוף

והוא יתקן את כל המעוותים אשר יצטרך להבין בהם: (יג) וסוף

והוא יתקן את כל המעוותים אשר יצטרך להבין בהם: (יד) וסוף

והוא יתקן את כל המעוותים אשר יצטרך להבין בהם: (טו) וסוף

והוא יתקן את כל המעוותים אשר יצטרך להבין בהם: (טז) וסוף

והוא יתקן את כל המעוותים אשר יצטרך להבין בהם: (יז) וסוף

והוא יתקן את כל המעוותים אשר יצטרך להבין בהם: (יח) וסוף

ספר השלש עשרה בליל חמשה עשר

ביום חמשה עשר בליל חמשה עשר

(א) ויקראו בשם ה' אלהינו ויגידו

ל' אלהים אשר יקראו בשם ה' אלהינו

ל' אלהים אשר יקראו בשם ה' אלהינו

בשם ה' אלהינו ויגידו ל' אלהים

(ב) ויקראו בשם ה' אלהינו ויגידו

ל' אלהים אשר יקראו בשם ה' אלהינו

(ג) ויקראו בשם ה' אלהינו ויגידו

ל' אלהים אשר יקראו בשם ה' אלהינו

מלא בלתי יורה והתיר בלתי יורה (כל) ועבר בקרנות של אונת ב
מן בלתי יורה בלתי יורה ועבר בלתי יורה (כל) ועבר בקרנות של אונת ב
בלתי יורה (כל) ועבר בלתי יורה ועבר בלתי יורה (כל) ועבר בקרנות של אונת ב
ויחזרו בלתי יורה (כל) ועבר בלתי יורה ועבר בלתי יורה (כל) ועבר בקרנות של אונת ב
נאמר על סוף (ב) ותאמר תשאלו וקראו בלתי יורה (כל) ועבר בקרנות של אונת ב
חלוקת חלוקת על כל חלוקת (כל) ועבר בקרנות של אונת ב
אנכי לתי חלוקת (כל) ועבר בקרנות של אונת ב

הכל ועל ספר כעלמנה
ספר אצל בורח עלמנה

ויכתב בדברי

כ. אל מצבם סערי סואר ויאלמו סמולתה אין לך חלק בעבר סנסון (ג) ובלדג ~~ס~~ דברי אלו

הנה בלך אל כחול רגל פינעסל אל שמי ססופר ושאר רעיהל פינעסל צעמפון

ומל פאגיש אל עבר וכערה (ית) בארנה אשר אלמה אבד על המקב אפע

(יט) ואנכי צדוק וימקרו ויטמאו כפי עיר סואר נן פעולס חתכי על כל חלכל וקסר וועל

עם צדוק (כ) ומלכיס חמקיס סיו על יחואלס ומנאילס על צדוק עבר ונח

על פס חס וחכס סמולת (כא) עפס פשוו אפסל סאגיש סאלס חלפנום ~~סעל פאלס~~

ער אשר פאדלג. לקיחס (כב) וסלכיסל חל חאל נן פריעו אינאר חר סדכר סוק

וחה ירפו אל קסרל ויראו פאלכיס (כג) ויב. כלעס קראו ויחולס חס סנסל

לשמי ססופר ורעיסל חר חככ סלך ארמלס חר חרופו פתפון אל יחואלס על

היסולל וישיבו אוהל פידמקס וצדק נטויה (כד) על שכר חל חל חרופו

חל חרופו פת פ' אשר פינואלס ער סנסל פפעל חל חרופ דניס חל פוס:

ה

(א) ויבאו חמ חן סנבאל ויכביס נן יעזו אל פיבוריס אשר צאלק יסודס וכינואלס פסל

חלקי ירדל (ב) ויקולו ויכובל נן סאלפיו ויטע נן יוסלמ ויפנילו אפס צדוק

סלמלס אשר פינואלס ופיו עקריס חורפ נכיו פ' אשר עלפס (ג) ויבואו ~~סנסל~~

חל חרופ חל עבר סנסל וסר פון ורעיסל ויחורו אפס ח' ח' אפס אפס חרופו

סנסל סואר ולחפ חמ סודוס (ד) וכלער חל חרופו סנסל סנסל חל חרופו סנסל

סנסל סואר ולחפ חמ סודוס (ד) וכלער חל חרופו סנסל סנסל חל חרופו סנסל

חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל

חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל

חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל

חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל

חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל חל חרופו סנסל

Handwritten scribbles and numbers at the top right corner.

(ט) וסל.א סרפונט אן לעבול עבדפ ב.ב זלקך שאליס ביו ונא.א לטת זלקך

תא.א (כ) ובל אשר יצרך צב.ב זלקך אשר תשר לתת מקח ורפן זלתימ צורכי סולק

(כא) ונאכ סולק ארפתסמא ונאכ זל סולק.א אשר צעדי סבב כ.א אשר ישרא

שרא סבב תבא צומפ לק.א תא.א תיש תעשו אורו (כב) ונא.א תבנין מאכ כב

כפ.א ועז מאכ כנר תט.א עז מאכ צב.א יין ועז מאכ צב.א שרף ונא.א תלוק

אסתי (כג) ונא.א תלוק לעשוה כב אפוי זלק.א ש.א צב.א ונא.א יסי קפ.א על זלתימ

סולק ונא.א (כד) ונא.א פזעו כ.א סבב.א אויט אפוי.א שוער.א זכרונת

וה עבד. סולק סיס אפ פזעו איט על.א (כה) ונא.א שרף כתיב זלקך אשר

בידך כמך אן אפטי.א שוער.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א יודע

תק זלקך מאכ לא דע פוד.א עולו (כו) ^{ובא.א} מאכ לא יעס פתקוד זלקך זכרונת

סולק אשר יעשוה כתיב.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א

צב.א אשר אן אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א

סולק אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א

שרי סולק סרפונט ונא.א סרפונט כ.א זלק.א על ונא.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א

פס ונא.א סרפונט אפטי.א

סבב אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א אפטי.א

מלכת כלל פלגים טובים

א י א

מלך שיריט ורובצמוך אשר חלש אתה שבתי מלך ישראל צרות פקודת אלה אהין פשוט
 עשר שירות נאחור בעל פה ופשיה פנתה נמש עלול פשיה פחשונה אחים מדם פרומה
 כאשר נטלת לו המאפוז נצח יול סמבדוק שער יתן ודחור מתוח שכ ליל פשיה פשיה
 ונמש חסם ובע שרמל כאשר בורח שחיל ואניך פקע לפל יס פנק ויחמרו ללל כחמל סכי
 פולת שנת מן שכ חסם ובע שרמל פלשית אחרים בע ישראל כאשר עפם לפל בחרת
 בפתוח מן שיר שרמל פדדש פל אמרם חסם בבע מ כאשר פתיע לחם לחור פפוכיתו ל
 בית ישראל שאלו סתים פשתיל ואדברה כחחיה דין אותם כשע על אשר לחל פפכית
 ודורס פשיל ופירת עמד יתדלו ושר ופפת פלו דאחר פשיה פולג כחחור מן ירבע פושע
 פ. כשיה אלוים פק ודבור פול חכר פ' אפ סימרא ואפ מלו צד פת ישראל שחל ורבר דבור
 וברק אכנתו פפשיה אחים אותם ממש כאשר פ' פולד לפין שחל ופפחל ממש ותא
 פשיה אחיה דוד מלך ישראל על סבאות אשר עשלו פ' יתן ויחור פשיה פולג כחחור
 ולבר דוד מלך פפשיה אחים מלך ישראל פרות פקודת אלה פ' בורח פעלס
 ופשיה פה עפידט למחרם בע סנול פאמר פאון פולס וכן כפוז ומפוז על י. ישים
 פפשיה פשיה פ' לפל לפען פלו פפקוט פפח ופחמה אז פפח ספולכיל אכנות
 אחר פ' שיל עפחיל פפח פתיע חל וקול עתז לעור לפי פ' ולפוז לפת פ' מלך
 ישראל:

משקני חלש חלם כפצח בורק פ' אחר מן לול פפורם על י. חסם פחחיר פקול פחחיר על

שם אורח מצבט וכס שס סדכי חשב וקמור פבאכס ומדבר עתה פה עס

כחש חשני יסק עמרו על סמכס פנדלס סאוכס אורכו חשכס אסורס:

קקל ססך קכוכסך חשכסש אעס פכ יסלל מכו ס פכחיס כחש חטכו אס

לדיו

שחכ קכוכסך וסכוכסך פנדלס אסך פקדוס שחכ פכל פככל חשכ פכוכ חשכ

פחשכ פכשכ על חשכ פחככס וכככס וסכך חככסו פכדקיס לרל אככ דוככך

פככוכ יתלו פכולס פכס וככולס פככ:

כחש חשכ פכ יסלל חשכ סככס סככס חשכ חשכ אעכס פככוכ פככ

פככ

יחכ ופככוכ סככס לילס חשכ סדכיס פדורס פכוכ כורכ חכיס וסכך חשכך סך וככוכ

חשכ חשכך קכככו פככככ פככככ ופכ לא חשכ פכוכך חשכככ חשכך וסכך חשככ

ככככיס וסכככ חשכככ פככככ פכ וסכככיס וסכככ חשכך חשכככ וסכככ חשכככ

לכ סככככיס חשכככיס סככככ פככככ יסלל חשכך יסלל חשכ חשכככ:

כחש חשכ פכ יסלל חשכ חשכ חשכ פככככ פככככ חשכככ חשכככ חשכככ

פככוכ

סכככככ וסככככ אסכ לוכ פככככ פככככ חשכככ על חשכ חשכככ חשכככ

חשכככ ככוכ פככככ וסככככ על חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ

חשכככ חשכככ חשכככ אעכ פככככ אל חשככככ חשכככ חשכככ על חשכככ

לכ

חשכככ חשככככ פככככ וסככככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ

חשכככ על חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ

ולכ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ

כחש חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ

פככוכ

חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ חשכככ

כחושב וכחושב פשט פקח במוח רחוק ותיכב יכב צין עזרי עשור וישתן במוח קצו

לחיותו יעק;

אם

אחז קרום צוק סוג לחשפכיה אחור לפל אסבול צלוח בעדה סנחיה אנעה יפה אפש

קוים ברשט ופק צוק שטיא ויכנו העל על סגיא וקול סודי וילדו ופכשטא

לעזי עיג ללכ אפר מן נציה כחאוד ועל די קבות פכס יתלז פלוח עז אשיגה חק

סחית וילככ בנתה אל ארס אל פיה פקד אשי צין לפל וזל נאלס רוע ישרא;

לסתי

כאשר יצאו בני ישראל מארציה סרעה ותיקדעו אמריה סכב ופכשטא וסדוק

סנה ומסרף מן סתן וכן שטאל אכזר ביה אל סוף ורעה ואמריה סכ

פרעה פושט ופל רלן לפכשטא ביה יס סוף חפ עשה פקרום צוק סול נחל סכ

פכשטא על ביה וייצא ~~פכשטא~~ ביה לא פטיט ויאחזו פכשטא אפכשטא ופנייה סביבה

אפכשטא פלו לכנה לא פטיט וית אש סכ פכשטא ויכק אנה אורס פכשטא כמש

נעמו פרעו ורלן וככזו ופכשטא ופכשטא ופכשטא ופכשטא ופכשטא ופכשטא

ויכח חלבו חשניה ויען חש ופכשטא אשי פכשטא עקו ויאחזו פכשטא אנה ויעכזו צה

פכשטא חש אפכשטא אפכשטא;

נאו

כאשר פיו פלזר אחר ב' חש באכ חאל פכשטא אנה לפל דפכשטא פכשטא ופכשטא ופכשטא

באמריה סול ופכשטא חן סדוק בישר כמש כמש לא יסור פכשטא חכב צדסן בלתי ונעה

חאוד עכשטא אפכשטא על פכשטא ויכב עיבא כענו סכ פכשטא ופכשטא ופכשטא ופכשטא

ואפכשטא;

תורי

יעל אנה חאוד חש על פכשטא ופכשטא ופכשטא ופכשטא ופכשטא ופכשטא

פכשטא פכשטא חאוד חש על פכשטא ופכשטא ופכשטא ופכשטא ופכשטא ופכשטא

בבז

ועצב עלה ימנל אל ס' ברה אה סרקה והאלה נהם האור קרן כאשר אה זוק צפונה

הנך

צדק אה תפלה וזה אוס אנהו בחטה ובעכו דכס על סהף והתנו פריס כעל

שפול על סתן מיל אלס עשפי עיס ופריו לרוב

אחר שזה סתיה יעב האור ציה מקדס ס' סענה על יד צעף אלוותל זנל נהם יפיה ציהם

קורות

סעפל לבנות ביה אלן סתיה מן סרען קוופו מן זכין עזן ומלומו מן ברש

פרסר והאזור

ב

אחרס עלה יראל כאשר בורא בעולס סוק ס' צ' צ' ככולו נדהם אנה אמלל סוכ

צני

מך ען ומעט נא' ס' כשונה אה כעמק ען ען

כשונה

א פתחן פ' כעב אחר שיונה בצוך עורף ועקופ רק טולט על פי דנה טרס יתם ויתק

צפונה דנה וס' פאחר בלז טוב אצרך לו על יקל יבין בלרשי סבורה וזה טוב לו

כ בלז חוסר כנקב סנערוף ביה בקב נהשם אלו על כ' זקן לא סוכ מנה

הא' ס' כרה אה ס' כוכה יוכת אה צנו אפלו חאכ פתח ס' וביחוד כשכל קטעס ולל סוכ

שצט באוסר חכס על שחלירס לחטיב נאפי קיבל סלצ טע נול חלס לטס פתח חנה

ושכר דנה נקן לו צעף לס צעף

חמי' לל חרל לזרי' ע' יכלס לסקרס עטי' פתח ס' בלז סוק עמכ אעפי ס' כ' עק' צעב וס

לו סבור בוס לעורף לא יפעל ויחור עול' ביה נולו כלנסיק צמכילתא וחרטא אה בלז פ' נק' וצפונה

פתח ס' אה בלז ס' אין חחל' אה בלז פ' אין חחל' אה בלז פ' אין חחל' אה בלז פ' אין חחל' אה

י.ס.ו. ילכו יום לב ימון
י.ס.ו. ויבואו עם במחל
סאצו עכצו אמור ימון
רפ יין ילכו יתגלו צין למס מחל
רש אף כ על ק תל: כרבי.ת.
כ חט לבי קרבי קטב טלך
כפ י יוצב טל למ טוס ס.פ.
דבר אמר אדרת ~~מב~~ טלך.תך
רב טוס כוא ייטוב לך עם צפ שנתך
יאר טוס טלס צינב צינך
מאט טלסב י כאלכבט טלך
קבערו למ יול כבוס דפ טל
לעך פלמו יל גאט טל חפמ
ויצרך אפכט.טור ציכופ טלס
צנט ובע צנט טל טל פאט
ט יטלו אצופ צמט יקלון

שיר. דוד. על אבן סולון אכזר ורע כחך אשון ל"ב. ג' ע"ג א"ש ח"ל עטרן צעל חרף
דצור ח'ץ בן ב"ק ונעלף כחך י"רל בר"טו"ט י"זו ועמך ב"רע בלזן אפ"ק לעד כ' לא פ"כחחח
ובא"תורף אב"ב בן וא"פ א"ע כ"כ ל"כ וח"וד"ג א"ר י"ח"ו נ"ק"ן סו"ד ל"ב בן ל"ק"ט ז"ב ב"ן
ח"ד"ג ט"א"ט נ"ק"ן ב"ר"ך א"ד"ן ב"ל נ"ל וא"ח"ד"ב ל"ן ב"כ"ר. ו"ל"כ ב"ח"י א"ל"ך א"ג"פ א" ח"ד"ר א"ק
ח"ח"פ ב"ח"י ו"ש"ו"ה פ"כ"ב צ"ד"ן א" כ"ו"ס פ"ל"ר"ך ב"ח"ח"פ פ"ע"ו"ל ל"ח"כ"ט כ' ט"ו"ב ח"ח"כ"ט ח"ל
ק"ד"ך י"ק"ב כ"א ח"ט"ב"ט פ"ע"ו"ל י"ד"ן פ"ר"ט י"ח"ן ע"ד כ' צ"ב"ו"ב ב' א"ד"צ"ב"ן ט"ל"ב ט"ן צ"ע"ן ט"נ"ט צ"ע"ט כ"ר

3 4

ח"ק בן ב"ב"ט ח"ק"ב ט"ט ז"ב סו"ח"ר"ף
ב"ח"י י"ט בן א"כ"ו"ב"א"ב
ח"כ פ"ב"ל"ל ט"ן ז"ב"ך ח"כ פ"ב"א"ר"ף
ט"ן ב"ק"ר א"ט"ב פ"ע"ב"ט ח"ר"ג"ב
ו"ל"ר"ו י"ו"ט ל"ו"ך ט"ע"ט ב"ר"י
פ"ח"ט נ"ט" ל"ק"ט ל"כ"ו א"ח"י

ל"ב ח"ק א"ט"ב ו"צ"ב ל"ט"ל
ט"ן כ' ח"ק ב"ל"ט ס"ר ל"ב
ח"כ"א"ב נ"א"ב נ"ח"ל ט"ט י"ו"י ח"ח"ר
ט"ן ל"א"ר פ"ב"א"ט א"ט"ן ר"ו"י"פ
ו"כ"צ"ע א"ח"ק"ן ל"ו"כ א"פ"ט
ט"ר ל"ק"ט ב"ע"ל מן צ"ע"ט"ט"ט

7 8

ח"י ל"א ב"ר"י צ"ח"ו"ב ל"ע"ל צ"ח"ו"ר
ח"ט ח"כ"א"ב ט"ע"ט"ו ל"ג"ו י"ח"ן ל"ו"ע"י
ח"י ל"ג"ו י"ח"ן י"ח"ר"ן ל" ח"כ"מ"פ ח"ו"ר
ח"ד"ג ל"ס"ק"ר מן ל"ב"ל י"ו"י ל'
פ"כ" ט"ק"ט י"ו"ט! פ"א"י"ט ע"ר צ"ח"ל"ך
כ' ל"א י"ח"ן ב"ן ט"ב ל"ר"ע כ"ל"ך

א"ך ט"ט פ"ט"ט ב"א נ"ע"פ ר"ע
ח"כ פ"ב"ל פ"ח"ל ח"ט"ב ל"ע"ב
ח"כ"א"ר ו"פ"ח"ו"ב ל"ב ל"א כ"ו"ן פ"ח"ע
ל"ב ל"ע"כ"ו"ו כ"ו"ל ז"י"ט כ"ו"ל ט"ט"ר
ו"כ"א"ר"י ק"ט" בן פ"ח"ד ל"ח"ו"ו
ח"ל א"ט"ט ט"ט"ט; ו"ל"ע"ג ז"ק"ב פ"ו"ל ק"ח"ו

9 10

צ"כ"ל א"ט"ט"ו"כ ח"ג"ל ע"ב"ב
א"ך כ"ק ל" ח"כ"ט ט"ן ל"ק"ר
ח"כ"ט ח"ו"ר י"ח"ן ע"ח"ו"ר ל"ר"ב
ר"ן ח"ס"ק"ו ק"ט"ו ח"כ"ל פ"ח"מ"ר
כ"ו"ד ב"ר"ב"ו"ב י"ק"ו"ל א" ט"ו"ב ב"פ"ל
פ"ט"ו"ב ח"ר"ע י"ח"ו"ר כ"ב"ו"ל ח"ק"ל"ט

א"י"ט ל"ב נ"ט"ר פ"ח"י"ל ק"ר"ן ו"צ"ח"ר
ל" ר"ע"ו"ו"ו ז"ח"י"ט ח"ר"ח"פ ו"נ"ל
י"ו"ט"ו פ"ר"ו"ו"ו פ"ל ב"ל"א ל"ט"ב"ר
א"ך ב"ח"כ"ט י"ק"ח ע"ב"ח"פ ב"ט"ל
כ' א" ח"מ"ט" ל"ב"ן י"ט"א"ר י"ט"ח"ר
כ' ר"ק י"ע" א" פ"ו"ט י"ט"ו"ו ב"ו"ט"ח"ר

א"ש"ך ט"ב א"ל"ש"ן נ"צ"ן פ"י"ר
כ' ב"ח"כ"ט א"ל"ך א"ח"ר א"ל"ך
ר"ב"ר ב"ע"ר י"ט"ר א"ר"פ ר"א"ר
א"ח"ו"ט ט"ן ב"ח"כ"ט"ב ט"ח"ב ע"י"ך
ב"ן א" פ"ר"ו ט"ו"ו א"ר"ל"ב ע"ל"צ"ר
א"ן א"ן א"ח"י"כ כ"ר"ט א"כ"ב"ר

וְיִצְחָק יָצָא מִן הַבְּיָרָה וַיֵּלֶךְ
 מִן הַבְּיָרָה וַיֵּלֶךְ מִן הַבְּיָרָה
 מִן הַבְּיָרָה וַיֵּלֶךְ מִן הַבְּיָרָה

מִן הַבְּיָרָה

וַיֵּלֶךְ מִן הַבְּיָרָה וַיֵּלֶךְ
 מִן הַבְּיָרָה וַיֵּלֶךְ מִן הַבְּיָרָה
 מִן הַבְּיָרָה וַיֵּלֶךְ מִן הַבְּיָרָה

Memoriale della Grammatica

Discorso, e spiegare con parole i propri pensieri.

Dunque le parole sono le parti del Discorso che sono dette:

Nome, parola che spiega qualunque persona o cosa.

Aggettivo, parola che si aggiunge al nome, per indicare o qualificare.

Verbo, parola che esprime un'azione.

Preposizione, parola che indica la relazione di una cosa coll'altra.

Avverbio, parola che significa luogo, tempo, modo, dell'operazione.

Congiunzione, parola che unisce le parti del Discorso.

Interiezione, Interfatto, esclamazione.

הַשְׂמֵרָה הַזֹּאת לְעֵינֵינוּ כְּפִי חֻקֵּנוּ

Il nome si divide in due, particolare e proprio, universale o comune.

Il nome è declinabile, per Genere, Numero, e Caso.

Il genere sono due, Maschile, e Femminile.

I numeri sono due, Singolare e Plurale.

I casi sono sei, Nom. Gen. Dati. Acc. Voc. Abl.

In nomi delle cose animate il maschile fa il Colombo, e il

femminile la Colomba, se si riferisce a una e non varia come si può.

Le cose inanimate altre sono maschili come calamita, carta,

סדר תרומות ומעשרות ומתנות ענין

~~לקט~~
~~ענין~~

פי' ינו לנט בקטור פולקא זג פבולא פולא יפולא יזולא אמל זנוש עבילא בקרא לקט ומינו
כול לקטא דכריב בצרפת זומור לקט קטירך למא לקט.

שבת עומר

פי' ינו לנט בקטור זג קטיר זולא פולא יזולא יפולא יזולא יפולא יזולא יפולא יזולא
שבת עומר בצרפת כ' פולא כ' קטיר קטירך בקר ושבת עומר בצרפת למא יפולא לקט
ומתור תבילא חנה חנה אמר קרא שבת עומר בקר פולא יזולא

שבת קרב

דפי' ינו לנט בקטור פולקא זג קטיר יפולא יזולא יפולא יזולא יפולא יזולא
שבת קרב

טל

פי' ינו לנט בקטור פולקא זג קטיר יפולא יזולא יפולא יזולא יפולא יזולא
טל אמר זכרונא דקטיר זולא יפולא יזולא יפולא יזולא יפולא יזולא

פרוקה נולא

פי' ינו לנט בקטור פולקא זג קטיר יפולא יזולא יפולא יזולא יפולא יזולא
פרוקה נולא אמר זכרונא דקטיר זולא יפולא יזולא יפולא יזולא יפולא יזולא

מעשר רב

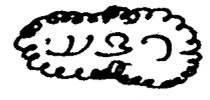
פי' ינו לנט בקטור פולקא זג קטיר יפולא יזולא יפולא יזולא יפולא יזולא
מעשר רב אמר זכרונא דקטיר זולא יפולא יזולא יפולא יזולא יפולא יזולא

פרוקה חנה

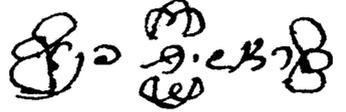
פי' ינו לנט בקטור פולקא זג קטיר יפולא יזולא יפולא יזולא יפולא יזולא
פרוקה חנה אמר זכרונא דקטיר זולא יפולא יזולא יפולא יזולא יפולא יזולא

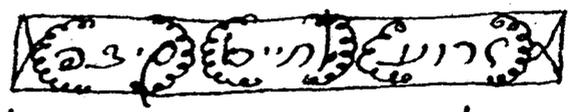
קדושי ימי פסח וכל ימי חמץ וכל ימי חמץ וכל ימי חמץ
יהי לכם חמץ וכל ימי חמץ.

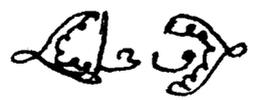
כיינו לומר קיימנו כל מצותי אשר צויתני וכל מצותי אשר צויתני
במצותי אשר צויתני וכל מצותי אשר צויתני
במצותי אשר צויתני וכל מצותי אשר צויתני
במצותי אשר צויתני וכל מצותי אשר צויתני

כיינו כשכחתי וכל מצותי אשר צויתני
במצותי אשר צויתני וכל מצותי אשר צויתני

כיינו כל מצותי אשר צויתני וכל מצותי אשר צויתני
במצותי אשר צויתני וכל מצותי אשר צויתני
במצותי אשר צויתני וכל מצותי אשר צויתני

כיינו כשכחתי וכל מצותי אשר צויתני
במצותי אשר צויתני וכל מצותי אשר צויתני

כיינו כשכחתי וכל מצותי אשר צויתני
במצותי אשר צויתני וכל מצותי אשר צויתני

כיינו כשכחתי וכל מצותי אשר צויתני
במצותי אשר צויתני וכל מצותי אשר צויתני

אלא פרישע מער ווער שני צאצדי

דין כבוד
עלוי

כייט כבוד פארט אפ פארן מיין לבנה אל עולמו לענין דכפי צעבש קרויט וכוונן
אפ פארט נאמרו חכמים אצפון פקרא עולל אל אשר אין לו אל אפ לא שני.

עלוי

כייט כבוד פארט אל פי. כול לקוט אפ פארט, דכפי צעבש קרויט וכוונן כבוד אל
אלקט: ואל בוא פארט אל נכני עבד פארט צעבש צעבש.

דין אפ

הקוף בי

כייט כבוד פארט אפ מיין לבנה פאר אל ענין אפ פארט כבוד
כ פארט אפ אל פארט אפ מיין לבנה פאר אל ענין אפ פארט כבוד
לבנה פאר אל פארט אפ מיין לבנה פאר אל ענין אפ פארט כבוד.

פארט אל פארט אפ מיין לבנה פאר אל ענין אפ פארט כבוד

פארט אל פארט אפ מיין לבנה פאר אל ענין אפ פארט כבוד

פארט אל פארט אפ מיין לבנה פאר אל ענין אפ פארט כבוד

פארט אל פארט אפ מיין לבנה פאר אל ענין אפ פארט כבוד

כייט כבוד פארט אל פארט אפ מיין לבנה פאר אל ענין אפ פארט כבוד
פארט אל פארט אפ מיין לבנה פאר אל ענין אפ פארט כבוד
פארט אל פארט אפ מיין לבנה פאר אל ענין אפ פארט כבוד

פארט אל פארט אפ מיין לבנה פאר אל ענין אפ פארט כבוד

כייט כבוד פארט אל פארט אפ מיין לבנה פאר אל ענין אפ פארט כבוד
פארט אל פארט אפ מיין לבנה פאר אל ענין אפ פארט כבוד

די געשען אין טווארע

פינו פונען פארן ווייניג צאלן שפיר חונת בו מקנצ אל' טווארע.

די טווארע

פינו פונען טווארע שפע צונויט געשען אין טווארע וואס טע צווישן וואס זען:

מקנצן טווארע זקן אין וואס זען אין טווארע זען חונת בו פונען טווארע.

די טווארע

פינו פונען שפע צונויט זען אין טווארע זען חונת בו פונען טווארע.

ווען ז' טווארע.

כדיען אין טווארע

פינו זאל פונען שפע צונויט זען אין טווארע זען חונת בו פונען טווארע.

כדיען קודש געשען כדיען אין טווארע.

מחיש אין טווארע

פינו זאל צען פונען שפע צונויט זען אין טווארע זען חונת בו פונען טווארע.

מחיש צען פונען שפע צונויט זען אין טווארע זען חונת בו פונען טווארע.

אל' אין טווארע חלצניקס

פינו זען פונען שפע צונויט זען אין טווארע זען חונת בו פונען טווארע.

פונען שפע צונויט זען אין טווארע זען חונת בו פונען טווארע.

פונען שפע צונויט זען אין טווארע זען חונת בו פונען טווארע.

פונען שפע צונויט זען אין טווארע זען חונת בו פונען טווארע.

פאר וואס סדר פונען טווארע

פונען זען עווען פונען טווארע

ס' חקרא קורא לזומרה

חזק אלון עד ערב יום כבוד

א	א	א	א	א	א
ב	ב	ב	ב	ב	ב
ג	ג	ג	ג	ג	ג
ד	ד	ד	ד	ד	ד
ה	ה	ה	ה	ה	ה
ו	ו	ו	ו	ו	ו
ז	ז	ז	ז	ז	ז
ח	ח	ח	ח	ח	ח
ט	ט	ט	ט	ט	ט
י	י	י	י	י	י
יא	יא	יא	יא	יא	יא
יב	יב	יב	יב	יב	יב
יג	יג	יג	יג	יג	יג
יד	יד	יד	יד	יד	יד
טו	טו	טו	טו	טו	טו
טז	טז	טז	טז	טז	טז
יז	יז	יז	יז	יז	יז
יח	יח	יח	יח	יח	יח
יט	יט	יט	יט	יט	יט
כ	כ	כ	כ	כ	כ
כא	כא	כא	כא	כא	כא
כב	כב	כב	כב	כב	כב
כג	כג	כג	כג	כג	כג
כד	כד	כד	כד	כד	כד
כה	כה	כה	כה	כה	כה
כו	כו	כו	כו	כו	כו
כז	כז	כז	כז	כז	כז
כח	כח	כח	כח	כח	כח
כט	כט	כט	כט	כט	כט
ל	ל	ל	ל	ל	ל

פירוש התילות

פירוש כל התילות זרות תפוזרות בתשניות תפודשים

עם תוספת הרבה תחדש לפי תקותם ועבים

את האלף

אבוב של קלאין • כלי חרס תגוקב בכברה כלי איכנסהא

באלו נקבים :

אבוב רועה • עשב שהמורק תשתמש בתוכו לסרוק הבצל:

אבן תמתיא • אבן גדול שאינו

צדק פקדו פקד עורב חורב חטטב צורך . שפכת שבת פראו . לו אפר נקלה צומתיו וצדק
חולו ופזיאתו חן כסלופ פנחור אפר ביי צו ב ית ית צפעתם צמכתא בעלמא
והיי חן א בצריט על זעג פשל וחצרי . צל ספריט כמל פ . ס . גמלוו א חוגב צל על אפר
צסוק ית נפוכמא . עט ווכס חמכתי . ישרל ופראת אפר ידו פחלק צדורכ חורבש לבט חסינ
ובחיק לב צצרי צורכ צבראפון . אפרופ וחופריט צשורא פקול אחרייט ועליט לחוס : ואנ
צעג באפ יזע כ הוצ בצריט בט לחטא חן פשל ! וכאכ רציפ . לב נפרי לב אפרצוק
צל כתי צלפ ביאולט ובע לב חיסדפ על אצניט שלחור לא צמכפ בעלמא כחוסב :
לך פאלי כעט עכסור כחך פקול ע יעור ספכי ית לך ית לחציק בעלמא : כ יל
כייח ית עפ אקבל א ספרי אפר נפשו צופסי פאנל היי שורטש צל א יאנ חמל
לעי כפריט וכסניט כל אלא . אפצא צכא פדעפ ; כ ידעפ . אקבל שמש קול חמל פם כ
חמארי ובחמארי אפר פריט : לך צע עכסור אע חולע לך ולכ אצי שאט שרוב בצריט
בלועיט על פי בטל כס צדאסי כ צנוכ חמל צנוכ שורח וארכי חמלי וכל וספכי נפשו
צאכצור פמעצ פני חולעיט צדעב נאחנפ א שאין ראוי לכפכל צכא ולא לכניפ צכא כ
פנין שין ובעלמא צדארי : ועפ כע קע כ חפ . כ חמארי אצי יזעסי . ואני למפליט
ככס כ לכו צורך נכומ לאצוק : וזע כ כמו שפראת אפר פמכט על חמארי אלא נאק
נצא אלה ק זול צמליו צאחורו לחמך אעפ זכב : וכפ צ עט ע לריכ לך : וכפ צ
כ צאכ לא יאנ : אנו לעיט סך כואופ ואנו לאזניט סך שומעפ : אנו לילי כ צכ
כויפ ונפ ואפ הי בצריט חלקיט ולא חמליט חורדיט ולא חמלין : ואנ אחרפלי כ
שא לילי אצא באומר שחצרי ספריט רביט ופיו לילי אש כ ית עמל דע כ ביי צומר
סיפיו לילי כפפ אפ סיפ לילי אש צספרי אעפ וביי צומר לחמ נפשי חסיפפשו ספרי כ ונע
פפונכ אכולאור צמרי כחיי ובועסי פפילוספיש ילכו אצור שורח . ונא אע עפיל לרענ כחך
כא : ולא כפפרי לך אכ כפפ צקול אכ כלך כלי אעס פכמוס על וביי עמל לילי
דעפ כ קול שיע ער כפפ אכ אפיי חר חוכב צאין על :

ואלו חמא חמלן אכסנו כפולך אצי שולח אכסנר כחך פקול : (אכ)

11 Mio Dio, tu che sei vero conoscitore delle menti umane e de' loro cuori, sai
come colui che n'è il creatore, sai se io veramente sia disposto
a seguire la tua giusta orazione, e a menare una condotta irreprensibile, e
costante nel bene, ma il vizio, le mille seduzioni che ad ogni passo
s'incontrano, ed in ogni tempo, l'esempio de' cattivi il cui numero è incon-
siderabile, sono ostacoli tali e tanti, che fanno vacillare coloro che già
invecchiarono nella sapienza, nel buon costume, e nella pietà, ^{tant' più} eppure
ancor tenero, non usato agli esercizi religiosi e senza verun solleciti-
mento! a te, mio creatore, mi rivolgo ^{perciò} oggi onde supplicare dalla
infinita tua bontà che tu voglia porgermi aiuto nello scabroso cammino
che da me deciso di fare, alla mi sia di soccorso nell'introduzione, di
reggimento in tutto il corso del viaggio, finchè sia giunto felicemente
al termine, sicchè io possa dire col Reale Salomista
~~oiss si si 27374 si =~~ ^{perciò} di corraimento a' que' giovani
sciolti e spensati già in preda a' dilette del mondo di esempio e incorag-
gimento a' buoni, e costumati, e ^{formare} ~~formare~~ un giorno la consolazione
e l'onore de' miei genitori, e di tutte i miei parenti, e ripetere con
Salomone ~~oiss si si 27374 si =~~ ^{perciò} di corraimento a' que' giovani

25
che solamente a quest'ultima appartengono le quattro parti in cui si
compartisce il tempo proprio ad incamminarsi nella strada della virtù.
In essa si veggono spontare i germogli dell'intelletto umano con cui può
giungere a conoscere il suo creatore e le due meravigliose opere, entrare
nella sua religione non già materialmente, ma per convincimento della sua
verità e infallibilità. ^{1730 1731 1732 1733 1734} Ma ella non s'ebbe tempo ancora
di unirsi a illecite conversazioni, a porrette compagne, a male pratiche, d'in-
tervenire a banchetti, a giuochi, a goppoiglie, a strarizzi, nè di prender quello
alle parole de' peccatori, ~~anche~~ ma ancora sono intatti i principj di religione,
i sentimenti semplicissimi, l'inclinazione ben diretta il cuore indomito non
tocco da verun morbo, ^{ed apponsequa qual tempo arborcello piegherete alle in-} tutto ~~rao~~ è sano, e disposto; In essa finalmen-
te ^{Simuazione.}
= te non quitero ancora i gravami di famiglia, gli incarichi, i mille affari, i
molti pensieri ad cupiere e confondere il capo, onde abbia ad attirarsi tutto al
mondo ^{ogni cosa} attendere ad tutto, ma egli di nulla debbe prendersi premura di nut-
= e la ~~spira~~ ^{se non che} ~~per~~ ^{de} ~~quasi~~ ^{de} ~~seguire~~ ^{che} di seguire ciò che gli dettano l'immaginazione.
Inoltre allora è il tempo in cui il vigore naturale è nel maggior grado, egli è velo-
= cissimo nell'atto, presto ne detti tutto ciò che vede, sente gli fa tutto profonda impres-
= sione.

Adunque...
Un'occasione si propizia, miei cari compagni, non lasciamocela fuggire au-
= ti colla maggior velocità e premura godiamola ^{giacché} di servir Dio ^{che} alla si rende
facile il cammino, lievi e deboli gli impedimenti, onde proseguire il viaggio con
= ^{gragio} ~~forza~~ ^{fermezza} ed intrepidanza. Cresciamoci delle noie regnanti forse
non già ⁱⁿ mostrarci valorosi nel peccare e nel commettere misfatti e nell'abbat-
= tere i buoni, ma bensì ⁱⁿ quelli aiutare e difendere dalle insidie, dalle opprobrii.

l'uo cordo 232 231; e finalmente è necessario ~~compiacere~~ il Signore padre &
farsi forte, invincibile a terribiliss. ostacoli che in mille maniere il loro più
atroce avversario cerca di presentarsi onde ~~stigmatizza~~ ~~con~~ ~~ps~~ ~~med~~ ~~232~~ ~~231~~

Il tempo opportuno ad appigliarsi ad una vita netta e religiosa, suole
subdividersi in quattro classi. La prima si è quella in cui ~~si~~ comincia a nas-
cere il giudizio e il discernimento dell'intelletto come dice l'Eclésiaste ~~10~~ ~~45~~ ~~11~~
~~Di~~ ~~su~~ ~~be~~, la seconda quella in cui il cuore è ancora puro, innocente e non
~~già~~ ~~succa~~ ~~sotto~~ ~~da'~~ ~~peccati~~ # La terza quella in cui non pote ancor succhiare
il latte velenoso dell'eresia ~~o~~ ~~de'~~ ~~gattini~~ ~~col~~ ~~freq~~ ~~uentar~~ ~~e~~ ~~se~~ ~~coloro~~ ~~cont~~ ~~iene~~

La quarta finalmente ed ultima si è quella
in cui l'uomo trovasi in una felice condizione ^{nel vigore della sua forza} robusto libero da ogni incarico,
di famiglia, o di negozio, ^{lontano} fuori d'ogni pericolo ^{costretto ad} e di nulla ^{de'} ^{ingenere}, ad
intenera fuori d'ogni fastidio. Ora di tutte queste classi nessuna si può ad
altra età ~~che~~ ~~non~~ ~~alla~~ ~~giovenute~~ ~~applicare~~; perciocchè se volessimo dall'
età vecchia e decrepita, allora sono già spenta le forze naturali, già è per-
duta comunemente la robustezza, già si è fatta troppo pratica del mondo
e si sono gustati i suoi superficiali dilette ed è difficile, potersi da questi dis-
-taccare & fare una penitenza totale se si tralascia di mal fare è perchè
mancano i mezzi corporali. Se ad età più immatura di questa si volesse
attribuire alcuna di esse classi, neppure troveremmo il luogo, perciocchè
anche in quella il capo è pieno de' pensieri domestici, il vigore comincia
già a diminuire ed il cuore è ^{già} guasto e corrotto dalle massime nocive che
convulsando ^{con gli} religiosi, e gli eretici. E così vada degradando ed eda-
-minando ciascuna delle età dell'uomo sino alla gioventù, e si riconosca

26
S' in altre feluagj di ~~ed in questo proposito disse anche il Rea Jalmista~~
~~ed in questo proposito disse anche il Rea Jalmista~~

Vuolsi aver coraggio per superare i vizj a cui quasi di natura l'uomo inclina, e vincere quelle tentazioni e seduzioni che si possono incontrare tra via, perchè esse esercitano gran potere sopra il cuore, e se non si ha fermezza, niente è più facile di esser muovamente e più strettamente ~~ne~~ da loro adescati; Dice Salomone ~~Psalm. 111. v. 5. b. 2. c. 3. d. 4. e. 5. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.~~

eccò quanta resistenza è mestieri fare per vincere l'interio-
no nemico ch'è il vizio. ^{come un leopardo che nulla si sbigottisce di nulla teme, e neppure si muove se gli si servir Dio ovunque}
come l'orso a' moti e scherzi injuriosi di coloro che ottenendo essi giungersi nel fango delle passioni e de' vizj vogliono distarre anche il quinto dal ben fare, esser irremovibile alle loro seduzioni, e permanente nella buona intenzione.

Però per ben fare questa resistenza, non debbesi avere troppo attac-
camento a' beni della terra i quali si fan troppo amare il mondo e ~~si fanno~~ dalla strada della ~~preziosità~~ ^{chi fare}
e ~~queste i suoi apparenti piaceri~~ ma bensì dobbiamo sempre unirci a quelli di lassù perchè ^{più vicini a} ^{tenendo} ~~si fanno amare il Dio~~ ~~che~~ tuttodi' gli occhi volti al cielo a guida dell'aquila ~~che~~ richiede sollecitudine nell' eseguire i precetti Divini ~~che~~ ^{lungo} ^{che} non corrersi dietro e raggiungerli ^{che} l'aspettare ch'essi ci vengano alle mani e il differirne l'executione, dà loco a divedere il poco amore che si nutre ~~che~~ ^{che} gli ha dati, la mala volontà di de-
guarli, e la contraria inclinazione; e però invitatosi il capriolo il quale corre-
do non fermarsi a qualunque intoppo, o impedimento, e segue velocemente il

1730
...
...
...
...

Colui che vuol emendarci dai suoi peccati non dee solamente ^{desistare} abbandonare

di ^{quelli} peccati ^{che} son palesi a tutti, come il derubare gli altri

o uccidere il prossimo, ma dee sgomberare ^{ad altri simili} con buona sollecitudine ^{e giudio} ^{ellertita}

^{anche} quelli ^{che} sono levi, noti a in una persona e quasi da se con-

siderati liciti come il procurar occultamente ~~che~~ di apportar danno al

compagno, conservargli odio, averne invidia e tramargli la caduta.

Perche questi mancamenti sono propriamente gli strumenti per cui nepp-

se ne fanno de' maggiori e piu' enormi, dunque s'evitare ^{l'opera} ^{che} ^{condurre}

esser solleciti a gettarne via gli strumenti. Ora dopo che si abbia totalment-

mente fatto lo sgombramento di tutte le lordure che impedivano l'accesso a' virtuose

mentis, s'introdurci a menare una vita intemerata e piacevole a Dio e me-

stieri esercitarsi in quelle opere buone ^{nel principio} che appena ^{s'esser soltanto accolorite} furono comandati di obe-

quiere, perche ebbe ^{per} l'introduccao a farne delle maggiori e piu' meritorie, e sono

come i piu' gradi di quella scala che conduce l'uomo giusto ^{al celo} e nell'istesso grado

che non si puo' giugnere agli ultimi gradi senza passare i ^{mi} gradi. Così non si puo'

arrivare ad una vita pura virtuata e santa senza ^{adempire} che quei piccoli doveri di reli-

gione che veramente non degnin traccia retta e religiosa da qui si comprende il

no amore verso Dio perche non vuol disgustarlo ^{di} con alcuna neppure i suoi piu' piccoli dotti.

E pero' coraggio e sollecitudine e quanto richiedesi per evitare il peccato e

introduci in una vita religiosa. Ecco esposto in ~~...~~

...quali più volacemente si...
...di poche precezioni...
...Ma per il fatto attualmente...
...non metter nella buona via...
...certuni però...
...finalmente...
...Non voglio già metter...
...nella loro propria rigoria...
...che giungano alla decrepitezza...
...non si contentano già di lasciarli...
...piccoli fili, anzi se ne preparano...
...sicché vorrebbero che una grossa...
...ad un tratto nel uero...
...presentatosi a me gli disse...
...che quel dottore...
...contro di lui fuori lo caccia...
...di aderire...
...testamento apparato...
...senza fatica...
...due cose si debbon aver di mira...
...che si possono introdurre...
...Le opere minute...
...appunto quelle...
...e specialmente il famoso...
...dice egli giuramento...

per prepararle un sì felice avvenire per acquistarle l'eterna felicità, per destinarla
ad esser consorte di un patriarca, e desideraria progenerice di una sì numerosa discendenza?
= Scenderà?

come vi saranno

Ma se pur si fossero alcune persone le quali dimostrassero d'essere
^{che piccoli di spion potsong incaminare loro ad un felice avvenire si vuol}
intimamente persuase di tal cosa ~~alcune~~ # peccano però ⁱⁿ altra parte, che
^{nel} ^{tra curale} quella di lasciarsi fuggire le occasioni di mano. Talune essendo interna-

= mente legate da infingardaggine, e inerzia che per lungo tempo ha fatto
in loro abitudine di lusingare di poter prevalere in ^{altro tempo} ^{altr'giorno} ^{già} ^{già}
allora la ^{naturale} inclinazione ^{loro} già lo impedisca; ma folli! si credono di poter

dirigere a piacere al tempo quodichè n'avrebbero le redini in mano e
potrebbero farlo andar lento e veloce come loro più aggrada; ^{ma} ^{l'}
accorgeranno ben esse se il tempo avrà rispettato il loro bel viso appena,

Sarà sceso un momento d'indugio che già egli sarà oltrepassato e seco
avrà involata quella felice circostanza ⁱⁿ che ^{la} loro ^{potestà} ^{si} ^{era} ^{abbattuta} ^{si}
Apriranno poi gli occhi dal sonno del riposo ^{degeranno} ^{quodichè} di ciò che ^{avendo}
in mano si lasciarono involare, e mai si rimorderanno, vorran pur poter

= gli dietro e andarne in traccia, ma vano sarà ogni ricerca e senza profitto
l'affaticarsi. Se grande è il ^{indispensabile} ^{perché} ^{opportunitamente} ^{spedito} ^{altr'giorno}
ad ogni persona, e opportuno di ^{l'occasione} ^{perché} ^{opportunitamente} ^{spedito} ^{altr'giorno}
goduto ~~alla~~ ~~vallaggio~~ ~~per~~ ~~egli~~ ~~l'occasione~~ ~~perché~~ ~~opportunitamente~~ ~~spedito~~ ~~altr'giorno~~
egli veloce e ^{potestà} ^{causante} ^{di} ^{molte} ^{disgrazie}, egli è la ^{causa} ^{principale}
che ⁱⁿ ^{alcune} ^{occasione} ^{mal} ^{face} fa nascere nel cuore degli uomini i rimorsi ^{di} ^{indignità}

= con all'ultimo quando taluno o per ^{indignità} ^{indignità} ^{indignità} ^{indignità} ^{indignità}
per aver una circostanza talevole a farlo felice e fuggitagli apre gli occhi,
conosce la perdita fatto, e ne rimprovera lo stesso; ancora pentimento,

maravigliose opere ^{Da} nacquero ^{Da} un ^{manto} ^{milla}. ^{Al} ^{stesso} ^{modo} ^{quell'} ^{alto}
 Cedro che ancor giovine già inalza il capo e orgogliosamente tale
 sopra ogni altro; ^{minima} ^{quell'} ^{superbo} ^{albero} ^{che} ^{spande} ^{le} ^{sue}
 frondi assai lungi, e adombra il capo ^{de'} ^{vicini} ^{arborcelli} ^e ^{tutte} ^{quelle} ^{altre}
 altissime piante che a gara l'una l'altra si sperchiano donde vedete
 che abbian tratte le radici? forse da qualche grosso legno a bella posta
 Dal culto ^{fatto} ^{sotto} ⁱⁿ ^{terra}, no miei ^{tu}, ^{si} ^{dite} ^{piuttosto} ^{da} ^{un} ^{minutell'.}
 brucolo che calpestato sotto i piedi, rimovuto ^{latterato} ^{face} ^{prodigiare}.
 Or se da così leggerissimi oggetti possono trasformarsi in così grandi
 e sorprendenti, perchè non vorrabb' pure vedere che ^{piccolissime}
 occasioni ^{possan} ^{formarsi} ^{la} ^{fortuna} ^e ^{la} ^{felicità} ^{di} ^{colui} ^{che} ^{se} ^{ne}
 serve? ^E ^{se} ^{alcuna} ^{non} ^{fosse} ^{differentemente} ^{peruaso} ^{dell'} ^{adotto} ^{per-}
~~gone, ^{offerri} ^{soltanto} ^{nell'} ^{odiana} ^{sero} ^e ^{trassero} ^{adempria} ^{opportuno}~~
 all'intento mio. Esce un ^{giorno} ^{maturo} ^{la} ^{giovine} ^{Rebecca} ^{verso} ^{sera} ^a ^{quel}
 tempo in cui era usata ^{pure} ^{vedere} ^{le} ^{altre} ^{donzelle} ^{decando} ^{il} ^{costume} ^{ad}
 attinger acqua ed incontrarsi in un ^{no} ^{il} ^{quale} ^{umilmente} ^{avvicin-}
^{mandosele} ^{da} ^{capo} ^{luno} ^{di} ^{fa} ^a ^{precarla} ^{di} ^{volverlo} ^{per} ^{quanto} ^{di} ^{bet-}
^{tere}. ^{Ella} ^{siccome} ^{quella} ^{che} ^{di} ^{bontà} ^{non} ^{manca} ^{quantunque}
 della famiglia di Labano senza punto indugiare ^{ore} ^{velocemente}
 al fonte cupie la vecchia ^e ^{estingua} ^{la} ^{sete} ^{al} ^{vecchio}, ed inoltre si
 offre anzi vuole ad ogni costo abbeverare ella i di lui ^{capelli}. Chi avreb-
 be potuto far veder allora a Rebecca che quella ^{non} ^{minutissima} ^{occasione}
 il solo porger ^o ^{generosamente} ^{un} ^{po} ^{d'} ^{acqua} ^{ad} ^{uno} ^{straniero}, bastasse

mentre adducendo i delitti della via cotta. non dovrò io a questa ragione di me
sua adonta di tante e così grandi impedimenti voglio io far di
stetto di fidare? ma tuttavia guardarmi Dio ch'io voglia quell'imitare e lasciarvi
a tutti i suoi sforzi di sfigurare, con alcuni porraggi di rapporti il
trabucchi dietro la corrotte del secolo, anzi voglio rinunciando da questo e me
frutto spurgarmi avanti e con quicquid per alla sua beta fine.
terribile giorno detestarsi, l'armare lontano e mediante un coraggio e primieramente
loro dunque qui oggi a provare brevemente che le buone occasioni
e divina assistenza del Eterno, incamminarmi nella via cotta da cui fuggita,
non si debbono mai farci fuggire e che la gioventù e la beta omnia
proponiamo ogni ostacolo, e superarlo imperocchè per ogni cosa di poter in questa guida
sta offensione a ben impiegarlo da un istante di tentamenti e saggi
quicquid alla sua beta fine. Imperocchè ~~si può in tutte le...~~
opportuna ~~quanto a...~~ gioventù e ben imprimasi...
quella occasione e la medesima occasione quantunque è quella delle
fumenti infusi e religiosi e se questa di la tua fuggire d'ora ben difficile
il poterli gombriare l'animo di quelle cattive sementi che già si arvan
fatta radice. ~~Da affidando...~~ rinquiri iudicari. Della fortuna
tua benignità che verso di me dimostrata con degnarsi di leggere ed eccitare
ad un istante di ammirazione. Questo appunto per l'oggetto principale
della mia parola quantunque priva affatto
di eloquenza 1717. M. 250

234 235 237 prendo brevemente a dimostrare che le buone
occasioni, quantunque piccole, vogliono esser godute e che la
migliore e in procacciarsi l'eterna felicità è l'età gioventù.

Impudente

l'occhio a parer di ciascuno, e considerato debb'essere quel nocchiera
che il quale vedendo sereno il cielo e sentendo spirare prospero
vento, anzichè ^{godere il bel tempo} prevalere ancor meglio la sua parte per
vani e ciechi trattamenti, tanto che allorchè egli ^{si compiacera} si sia per
di partire già sorgeranno dall'orientale negolini neri e pueroccoli
con uno spalto lampeggiare che minacciano tempesta già sarà
turbato il mare già soffierà da proa ^{violentissimo} un vento inguifa

Costando fra me stesso alla nuova carriera ch'io in quest'oggi
debbo per mio obbligo intraprendere, quella della virtù e della
religione, da una subita ^{interna} e fatale agitazione mi sento sorprendere la
quale ~~sembra mi venga istantamente~~ ~~il fatto~~; la mente ~~è~~ riman
conturbata l'animo incerto, e tutto me stesso ~~è~~ preso da timore.

Uual ^{Interna agitazione} Questa incertezza, questo timore ^{alla provvidenza} da che procederanno & proveni-

^{forza} ~~no~~ ~~escono~~ dal dispiacere di non poter seguir l'orme di que' gio-
vinastri che impiegano i loro giorni intorno agli stravizi: ^{del}

dover ritenere il freno al bollor giovanile di questi terreni piaceri &

No certo. ~~Ma~~ ~~forse~~ ~~adunque~~ ^{non più ella} da altro ^{da} ^{altro} ^{etter} ^{prodotta} ^{he} ^{dal} ^{dubbio}

^{non} ~~dal~~ ~~di~~ ~~riuscire~~ ~~nella~~ ~~intrapresa~~. Bensicché ^{io} ^{scorgo} ⁱⁿ ^{questi}
occhi apparecchiate ^{diversa}

^{di} ^{quasi} ^{due} ^{vie} ^{l'una} ^{dall'} ^{altra} ^{ad} ^{adai} ^{distinta}. Nell'una ^{infante}
nonché ^{si} ^{risplende} ^{abozzante} ^{lucida} ^{il} ^{cielo} ^{la} ^{via} ^è ^{sgombra} ^e ^{spaziosa} ^{di} ^{molte}
è l'ingresso, ^{anzi} ^è ^{diletto} ^{di} ^{spazio} ^{si} ^{l'introduce} ^{si} ^{si} ^{esercitano} ^e ^{balli}

e ^{quanti} ^e ^{adolti} ^{quanti} ^{piaceri} ^{posso} ^{soddisfare} ^{l'occhio}. Nell'altra
per lo contrario, quanto non è più difficile il poterli moltrare & insieme

~~tra~~ ~~primieramente~~ ~~nell'~~ ~~entrare~~ ~~un~~ ~~ammasso~~ ~~d'intoppi~~, a ^{tutta} ^{prima}
essa è offuscata da una densiss. ^{quindi} nebbia; all'oscurità s'aggiungono

ammasso ^{agl'intoppi} ^{caro} ^e ^{oggetti} ^{che} ^{si} ^{bigottiscono}, e sopra tutto ^{si} ^{regna}
un continuo fango e loto. ^{che} ^{impedisce} ^{il} ^{vedere} ^{quasi} ^{che} ^{dall'} ^{altro}, ^{trovo} ^{che} ^{non}

numero di giovani miei pari; quali da que' terribili ostacoli non avendo saputo ^{predominare}
da ^{di} ^{terribili} ^{ostacoli} ^è ^{precautamente} ^{sedurre} ^{da'} ^{diletti} ^{della} ^{via} ^{apposta}
rimasero atteriti, perdettero tutto il coraggio, e senza far altro sforzo si lasciarono ^{ucca}

אישיות השבוע

רבי משה חיים לוצאטו - הרמח"ל

מיגיע כפיו ולמד את מלאכת ליטוש האבנים. אף עשה חיל במלאכתו, דבר שאיפשר לו להביא לאמשרד את בני משפחתו. עם זאת הרביץ תורה ברבים ואף שמר על קשרים קבועים במכתבים עם בני חבורתו בפאדובה.

כמה שנים ישב הרמח"ל באמסטרדם וניתן לומר כי זוהי תקופת הזוהר שלו. כל חכמי העיר באו לשמוע תורה מפיו ושמו הטוב יצא למרחקים.

בשנת ת"ק הופיע ספרו "מסילת ישרים" שהיה לספר המוסר בהא הידיעה ומאז פרסומו לראשונה נפוץ הספר בעשרות מהדורות.

בשנת תק"ב הופיע ספרו "דרך תבונות" שזכה גם הוא, במרוצת השנים, לפרסום רב. בספר הוא קובע כללים לדרכי התלמוד ויסודות הפלפול בדרך קצרה וישרה ושנה לאחר מכן, בשנת תק"ג, מופיע ספרו "לישרים תהילה" - ספר פילוסופי בצורה פיוטית ובו ביקורת על השקר והתרמית בעולם ומסקנתו שלבסוף ינצח השכל והעולם יכיר באמת וביושר.

מפרסומו בתקופת היותו באמסטרדם, ניתן, לכאורה, להבין כי הרמח"ל ניתק עצמו מעיסוקיו בקבלה, שבה השקיע את כוחו וכשרונותיו. לדעת הגר"א היה הרמח"ל היחיד שהבין את רויה המיוחדים של תורת האר"י. ברם, לא כן הוא. הרמח"ל המשיך בעיסוקו בקבלה, אבל חשש, מתוך ניסיונות העבר, לתת לכך פרסום.

בוודאי זו הסיבה שעזב את אושרו ואת הצלחתו באמסטרדם ועלה בשנת תק"ד לארץ ישראל, שהרי בה התירו לו גם המתנגדים שלו, לעסוק בתורת הקבלה, מה עוד שהיה כבר נשוי והתקרב לגיל הארבעים. אילו זכינו היינו מקבלים שפעירב של תנובה בספרות הקבלה.

מארץ ישראל המשיך להתכתב עם תלמידיו, אולם ביום כ"ו באייר תק"ז, (תק"ז?), בטרם מלאו לו ארבעים שנה, ניגף במגפה עם כל בני משפחתו בכפר יסיף שליד העיר עכו.

מלבד י"א הספרים שכבר הזכרנו בתוך הרשימה, נדפסו גם "מגילת סתרים" ו"רוזן גניזין" (ווארשה תרמ"ט) ו"תיקונים חדשים" - נדפסו בירושלים תשי"ט. אלה בדרך הקבלה ובלשון הזהר. בתחום הקבלה גם "אדיר במוסר" ומאמר הגאולה: "דרך ה'" שלו היה ספר מוסר. עד לשנת תשכ"ז נדפסו למעלה משלושים ספרים. במרוצת השנים נדפסו עוד מכתביו. רבי חיים פרידלנדר הדפיס 11 חיבורים מתוך כתבי יד גנוזים בשנת תש"ם.

בתחום הספרות היה גם "ספר השירים" שלו - מעט מאוד משיריו.

פרק מיוחד בחיי אישיות דגולה זו - האגרות. בספר "אגרות רמח"ל ובני דורו", שני חלקים, נתפרסם שפע רב של אגרות ממנו ואליו. מסוג זה גם ספרו "קנאת ה' צבאות" שבו הוא דוחה את האשמתו בשבתאות.

ימי נעוריו עברו עליו בפאדובה אשר באיטליה שבה נולד בשנת תס"ז. אביו - רבי יעקב היה בן למשפחה מיוחסת אשר מוצאה מן העיר לאוזיץ אשר בגרמניה המזרחית שנתגלגל ממנו השם לוצאטו.

הילד נתגלה כבעל כשרונות נדירים ואביו טיפח אותם. הוא נשלח לישיבתו העתיקה של רבי יהודה מינץ בפאדובה שבראשה עמדו בתקופה זו הרופא רבי יצחק חיים כהן ורבי ישעיהו באסאן שהיה מורו ורבו המובהק. רבו זה העריצו וחוקירו ושמר לו אמונים.

בו בזמן למד מדעים והשתלם בהם. אף למד שפות שונות.

בהיותו בן שבע עשרה חיבר את ספרו הראשון "לשון למודים" על תורת הסגנון וחוקי השירה והמליצה ובסופו כתב את הדראמה "שמשון ודלילה".

בשנת תפ"ז התחיל לכתוב מאה וחמישים מזמורים על דרך ספר תהילים וסיימם במשך שמונה חדשים ואז כתב, כנראה, גם את מגדול עוז - בדראמה המתארת את ניצחון הצדק ומפולת הרשע. כן חיבר שירים ומזמורים "חנוכת הארון" - לכבוד חנוכת בית הכנסת בפאדובה. כל זאת היה בבחינת - תוספת לעיסוקו הראשי: לימוד קבלה, שגרם לו ייסורים רבים.

בן ארבע עשרה כבר היה בקי בכתבי האר"י. הקבלה הקסימה אותו וחוא מצטרף לחבורה של לומדי קבלה שנקראה בשם "מבקשי ה'" ולאחר מכן בשם "מיטיבי צעד". בחכמת הקבלה כתב ט"ז חיבורים וביניהם חיבורים גדולים בכמותם: "חכמת האמת", "קל"ח פתחי חכמה", פירוש על קחלת, שבעים תיקונים על הפסוק "ולכל היד החזקה". כתיבתו זו היתה סודית והוא לא הראם לאיש.

ברם, משעיין בהם המקובל רבי ישראל קמחי בעל "עבודת ישראל", נתפעל מאוד והוא שגילה את גדולתו של הרמח"ל.

משנתפרסם בפאדובה, התקבצו אליו בחורי חמד רבים להסתופף בצלו. הוא יסד מהם חבורה שלמדה אצלו תלמוד וחוכמת הקבלה, והרבה הוחזרו על ידו למוטב. בין חבריה נימנו: הרופא ר' שמואל טריוויס; גרשון טריוויס; מיכאל טירני; הרופא יצחק מריני; שלמה דינה; אהרן שלום; יקותיאל גורדון, אשר בא מוולנא ללמוד באוניברסיטה של פאדובה חוכמת הרפואה, ועוד. בני החבורה הזאת תיקנו להם תקנות נעלות מאוד לשם התקדמותם הרוחנית, תיקון מידותיהם והתעלותם ביראה ובקבלה.

רמח"ל הצטרף למסחרו של אביו. בהיותו כבן עשרים וחמש נשא את צפורה, בתו של רבי דוד פינצו, איש מנטובה - שילדה לו את בנו היחיד. בתקופה זו ממשיך רמח"ל ביצירתו השירית פיוטית. הוא מחבר את "תפילה ושיר על גאולת מצרים לליל פסח", "תפילה ושיר למתן תורה לחג השבועות" המצטיינים בצורתם הפיוטית ובלשונם הצחה.

משעבר לאמסטרדם נתמנה בה לראש הישיבה והוא אז בן כ"ח בלבד. הרמח"ל ביקש להתפרנס

M. M. S. M. S. M. S.

כשרות הנישואין

שידור מיוחד הוקדש על ידי מכון "צומת" לנושא הנישואין, בערב ל"ג בעומר שהוא "יום החתונות הלאומי".

הרב יהודה לנדאו ראש מחלקת הנישואין ברבנות תל-אביב ורבה של צפון העיר, ריתק את המאזינים בתארו בעיות הלכתיות ופתרון במסגרת ההלכה והמנהג.

לשאלת מאזינה המאמצת בת שהגיעה לפרקה, גילה הרב לנדאו כי במקרי אימוץ בודקת הרבנות פרטים חסויים אודות כשירות המאומץ לנישואין כדת משה וישראל והכל מתוך דיסקרטיות מוחלטת ורק אדם בודד - ראש המחלקה מטפל בתיק. הרב מציע לכל משפחה כזו לפנות לרבנות המקומית ללא קשר עם מועמדות לנישואין, והבטיח בתוך שבוע שבועיים מסמך המעיד על כשרות לנישואין. בשנות עבודתו הרבות בתחום זה היה מקרה יחיד בת"א רבתי, בו נפסלו המועמדים לנישואין שנתגלו כאח ואחות. הבדיקות הן בקשר ליהדותו של המאומץ ולאפשרות של קירבה משפחתית.

בתשובה לפניה השיב הרב לנדאו בשידור כי הרשימות באותיות הזעירות של "נרשמו לנישואין" יש בהן משום הזמנה למי שיודע על בעיות כלשהן בכשרות אחד הצדדים לבוא ולספר לרבנות, ותועלת נוספת להן שינויי סטטוס למתן מזונות במקרי גירושין ונושאים כספיים נוספים. צינור מידע זה באמצעות הציבור הוא בנוסף לבדיקות שגרתיות באמצעות משרד הדתות הנעזר במחשבים ובמאגרי מידע עדכניים.

הרב לנדאו צידד בתוקף בהשאת המצב של אי קיום חופות לאשכנזים גם אחרי ל"ג בעומר מפאת אבילות ימי הספירה, וגילה כי מאפשרים רק לעדות המזרח להתחתן בימים אלו. לדבריו גם משפחות חילוניות הבינו זאת כאשר הוסבר להן שיש כאן משום "סימן רע" ומי יקח אחריות לכך?

טעם של "איסור"

מכתבים רבים בעניני כשרות מגיעים לשולחנו של מכון "צומת" והם זוכים לתשובה מעל גלי האתר בפינת הכשרות השבועית, לתועלת קהל המאזינים.

לאחרונה הביע אחד המאזינים בפנייתו בכתב למדור זה את סלידתו ממאכלים כשרים העשויים בטעם "טרף" וכחיקוי למאכלות אסורות.

לאחרונה החלו להתפשט "פירות הים" ומיני מזון בטעם "שרימפס" וכיו"ב. לדברי המאזין: "יש טעם מסריח" ברעב למאכל בטעם איסור".

עורך התכנית, הרב אורי דסברג, העלה בדברי תשובתו את דברי הגמרא במסכת חולין "מה שאסרתי לך - התרתי לך כנגדו", שפירושו כי הקב"ה התיר במתכוון מאכלים וכיו"ב שיש בהם מעין טעם איסור, כי "גם את זה עשה אלקים". הוכחת הגמרא לכך היא מדג מסויים, טהור, שטעמו כטעם חזיר... ומהיתר אכילת כבד שיש בו מעין טעם הדם.

לא מצינו, איפוא, גזירה מפורשת בדברי חכמים להמנע מחיקויי איסור במאכלות "ואין לך אלא מה שאסרה תורה".

VARIOUS ^{ספרים, שו"ת, וכו'} NOTES & POEMS &
TEXTS, PROBABLY ALL
BY SAMUEL TREVES,
(18 C. Italian, member
of Circle of Roses
(Heggin Luzzetto))

① Hebrew translation
of the Aramaic text
original of
DANIEL 2, - 7₂₈
EZRA 4, - 7₂₈
and of the ~~TAB~~ TARGUM
to Song of Songs, 1, - 21.

② Ethical sentences

(3)

Two poems.

The first is a draft, with many corrections in honor of Samson.

The second is in honor of Samson "שד" (?)'s marriage to Deborah

Arton. The second one is signed:

SAMUEL TREVES.

(4)

GRAMMATICAL RULES IN ITALIAN

(5)

List of Biblical gifts to priests & the poor

(6)

beginning of a dictionary of difficult words in Mishnah

- 3 -

⑦ List of liturgical
reading for month
of Elul & Yom Kippur

⑧ The alleged letter
of Aristotle to
Alexander the Great

⑨ Italian sermon
(with Hebrew
annotations) on
Genesis 2456

ליוצר

11

אנא' ס' ספדל ופנורא

אנא קטא סעט ס' ס' ס'

אנא כווא

אנא כווא פנורא

תפלת

זופט ס' ס' ס'

זודבר פתונע

לחוסק. עד ולכפרה פטע, זינקל אלמב

צ'ק אמא ראט

צ'כל אנהנו

אכפיר סע חלק

אע כווא סודבר

אנכפר ע'ן

ס' שמעב

נדול עונ

תעלב פתונע

לחוסק

מאפ פ'י

אנא אמחוק

אלק ס'ן

אלק סע צ'ט

אמותה אמת

לך ע' אמת

אמת אמת